

Mukundamala

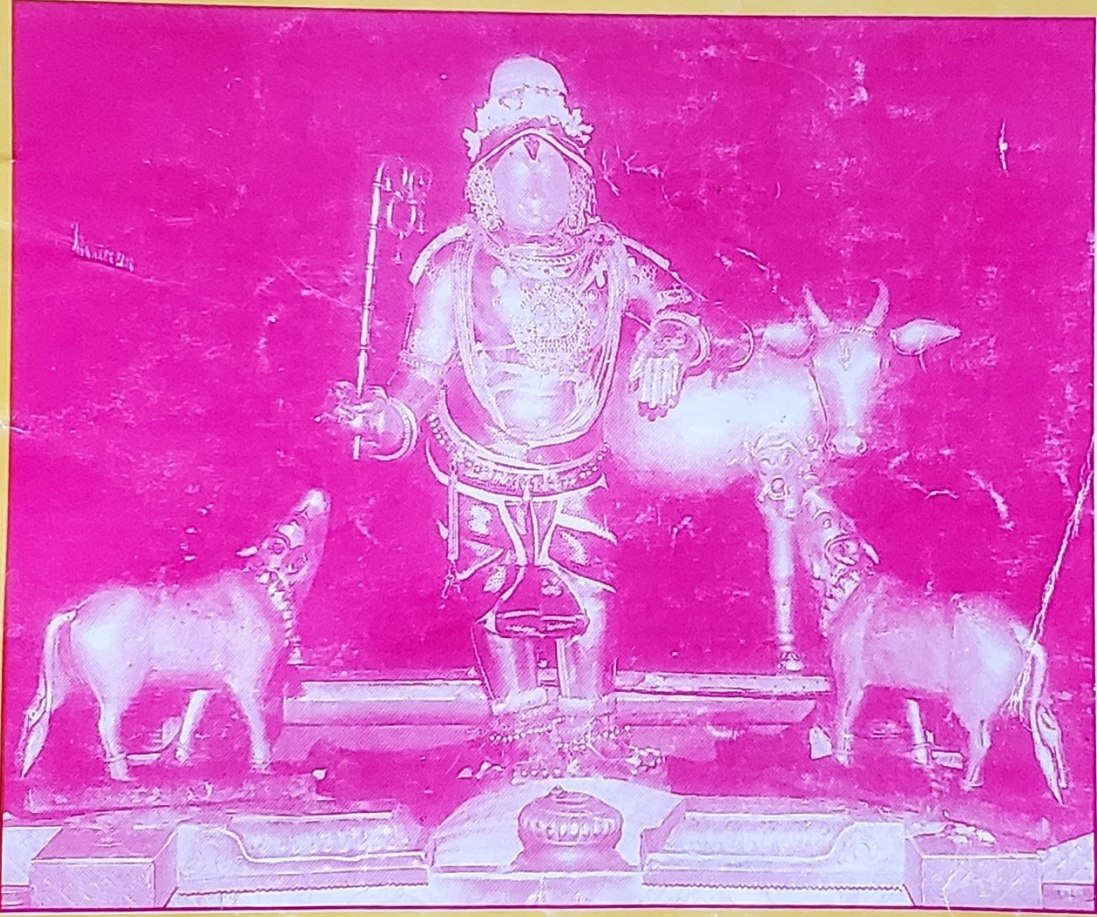

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ முகூந்தமாலா

ஸ்ரீ முகூந்த மாலா

(மூலம், பதவுரை, கருத்துரையுடன்)

மன்னார்குடி ஸ்ரீ ராஜகோபாலன்

லிப்கோ

வெளியீடு

॥ श्रीः ॥

श्री मुकुन्दमाला

ஸ்ரீ முகுந்தமாலா

முகுந்தா! உன் நாமங்களை ஜபிக்கச் செய்

1

श्रीवल्लभेति वरदेति दयापरेति

भक्तप्रियेति भवलुण्ठनकोविदेति ।

नाथेति नागशयनेति जगन्निवासे-

त्यालापिनं प्रतिपदं कुरु मे मुकुन्द

॥ १ ॥

ஸ்ரீவல்லபேதி வரதேதி தயாபரேதி

பக்தப்ரியேதி பவலுண்டநகோவிதேதி ।

நாதேதி நாகசயநேதி ஜகந்நிவாஸே-

த்யாலாபிநம் ப்ரதிபதம் குரு மே முகுந்த

॥ 1 ॥

பதவுரை

மே — என்னுடைய

முகுந்த — முகுந்தனே

ஸ்ரீவல்லப-இதி — லக்ஷ்மீபதியே

என்றும்

வரத-இதி — வரமளிப்பவனே என்றும்

தயாபர-இதி — கருணையிற்

சிறந்தவனே என்றும்

பக்தப்ரிய-இதி — பக்தர்களின்

அன்பனே என்றும்

பவ-லுண்டந கோவித-இதி

—பிறவித் தொடரை அறுப்பதில்

வல்லவனே என்றும்

நாத-இதி — காப்பவனே என்றும்

நாகசயந-இதி — பாம்பனைத்

துயிலுடையானே என்றும்

ஜகந்நிவாஸ-இதி — உலகில் எங்கும்

பரந்துள்ளனே என்றும்

ப்ரதிபதம் — அடிக்கடி

ஆலாபிநம் — பேசுபவனாக

(பாடுபவனாக)

(மாம்) — என்கை

குரு — செய்வாயாக.

கருத்துரை

என் முகுந்தனே நான் எப்பொழுதும் ஸ்ரீ வல்லபா| வரதா| தயாபரா|
பக்தப்ரியா| பிறவித்துன்பத்தைத் துடைப்பவனே| நாதா| நாகசயனா|
ஜகந்நிவாஸா| என்றெல்லாம் உன், திருநாமங்களையே அடிக்கடி
அலற்றும்படி செய்வாயாக.

ஆண்டவனுக்குப் பல்லாண்டு

जयतु जयतु देवो देवकीनन्दनोऽयं
जयतु जयतु कृष्णो वृष्णिवंशप्रदीपः ।
जयतु जयतु मेघश्यामलः कोमलाङ्गो
जयतु जयतु पृथ्वीभारनाशो मुकुन्दः

॥ २ ॥

ஜயது ஜயது தேவோ தேவகீநந்தநோநயம்
ஜயது ஜயது க்ருஷ்ணே வ்ருஷ்ணீவம்ஸ-ப்ரதீப: ।
ஜயது ஜயது மேகஸ்யாமள: கோமளாங்கோ
ஜயது ஜயது ப்ருத்வீ-பாரநாஸோ முகுந்த:

॥ २ ॥

பதவுரை

அயம் — இந்த
தேவகீநந்தந: — தேவகியின்
மைந்தனான
தேவ: — தேவன்
ஜயது ஜயது — வெற்றி
கொள்வானாக.
வ்ருஷ்ணீ வம்ஸ ப்ரதீப:
—வ்ருஷ்ணிகுல விளக்கான
க்ருஷ்ண: — கிருஷ்ணன்
ஜயது ஜயது — வெற்றி
கொள்வானாக.

மேகஸ்யாமள — மேகம்போல்
கருத்தவனும்
கோமளாங்க: — மெத்தென்ற உடல்
படைத்தவனும்
ஜயது ஜயது — வெற்றி
கொள்வானாக.
ப்ருத்வீபாரநாஸ: — பூமியின் பாரம்
நீங்கிய
முகுந்த: — முகுந்தன்
ஜயது ஜயது — வெற்றி
கொள்வானாக.

கருத்துரை

இந்த தேவகி மைந்தன் வெற்றி கொள்ளட்டும். ஆயர்குல விளக்கான கண்ணன் வெற்றி கொள்ளட்டும். மெத்தென்ற திருமேனி படைத்த முகிவண்ணன் வெற்றி கொள்ளட்டும். பூபாரத்தைத் தீர்க்கவந்த முகுந்தன் வெற்றி கொள்ளட்டும்.

ஆண்டவனிடம் ஒரு வரம் கேட்டல்

मुकुन्द मूर्धा प्रणिपत्य याचे
भवन्त-मेकान्त-मियन्त-मर्थम् ।
अविस्मृतिस्त्वच्चरणारविन्दे
भवे भवे मेऽस्तु भवत्प्रसादात्

॥ ३ ॥

முகுந்த! மூர்த்நா ப்ரணிபத்ய யாசே
பவந்த-மேகாந்த-மியந்த-மர்த்தம் ।
அவிஸ்மருதிஸ்-த்வச்-சரணரவிந்தே
பவே பவே மேஸ்து பவத்-ப்ரஸாதாத்

॥ 3 ॥

பதவுரை

ஹே முகுந்த! — முகுந்தனே
மூர்த்நா — தலையால்
ப்ரணிபத்ய — வணங்கி
பவந்தம் — உம்மை
இயந்தம் — இவ்வளவு மட்டுமான
ஏகாந்தம் — ஒரே முடிவான
அர்த்தம் — பொருளை
யாசே — யாசிக்கிறேன்
அதாவது —

பவத்ப்ரஸாதாத் — உம்முடைய
அருளால்
மே — எனக்கு
பவே பவே — ஒவ்வொரு
பிறவியிலும்
த்வச் சரணரவிந்தே — உமது
திருவடித் தாமரைகளின் மீது
அவிஸ்மருதி: — மறவாமை
அஸ்து — இருக்கட்டும்.

கருத்துரை

ஹே முகுந்தா! உம்மைத் தலையால் வணங்கி, இந்த ஒரே ஒரு பொருளை மட்டுமே உம்மிடம் யாசிக்கிறேன். அதாவது, 'ஒவ்வொரு பிறவியிலும் உம்முடைய அருளால் உம் திருவடிகளை நான் மறவாமல் இருக்க வேண்டும்.

ஆனாத செல்வத் தரம்பையர்கள் தற்குழ,
வாளுளும் செல்வமும் மண்ணரசும் யான் வேண்டேன்,
தேனூர்பூஞ் சோலைத் திருவேங்க டச்சுணையில்,
மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையே னுவேனே.

—பெருமாள் திருமொழி 4.2

உன்னை வணங்கும் காரணம்

नाहं वन्दे तव चरणयोर्द्वन्द्वमद्वन्द्वहेतोः
कुम्भीपाकं गुरुमपि हरे नारकं नापनेतुम् ।
रम्या रामा मृदुतनुलता नन्दने नापि रन्तुं
भावे भावे हृदयभवने भावयेयं भवन्तम् ॥ ४ ॥

நாஹம் வந்தே தவ சரணயோர் த்வந்த்வ-மத்வந்த்வ-ஹேதோ:
கும்பீபாகம் குருமபி ஹரே! நாரகம் நாபநேதும் ।
ரம்யா ராமா ம்ருதுதநுலதா நந்தநே நாபி ரந்தும்
பாவே பாவே ஹ்ருதய-பவநே பாவயேயம் பவந்தம் ॥ 4 ॥

பதவுரை

ஹே ஹரே — ஓ ஹரே!	ம்ருது தநுலதா: — மெத்தென்ற
அஹம் — நான்	கொடி போன்ற உடலுடைய
தவ — உன்னுடைய	ரம்யா: — பெண்களை
சரணயோ: — திருவடிகளுடைய	நந்தநே — நந்தவனத்தில்
த்வந்த்வம் — இரட்டையை	ரந்தும் அபி — ரமிப்பதற்கும்
அத்வந்த்வ-ஹேதோ: —	ந — இல்கை (வேறு
மோக்ஷத்திற்காக	எதற்கென்றால்—)
ந வந்தே — வணங்கவில்லை	பாவே பாவே — ஒவ்வொரு
குரும் — பெரிய	பிறவியிலும்
நாரகம் — நரக சம்பந்தமான	ஹ்ருதய பவநே — என் இதயமாகி
கும்பீபாகம் — கும்பீபாகம் என்னும்	கோயிலில்
நரகத்தை	பவந்தம் — உம்மை
அபநேதும் அபி — அகற்றுவதற்கும்	பாவயேயம் — பாவிப்பேனாக
ந — இல்கை	

கருத்துரை

ஹே ஹரே! உன் இரு திருவடிகளையும் முக்திக்காகவோ, கொடியதான கும்பீபாகம் என்னும் நரகத்தை நீக்கவோ, தேவலோகத்து நந்தவனத்தில் மெத்தென்ற கொடிபோன்ற பெண்களை அநுபவிக்கவோ நான் வணங்கவில்லை. என் இதயமாகிய கோயிலில் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் உன்னை நினைக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே உன்னை வணங்குகிறேன்.

பக்தி ஒன்றே எனக்குத் தேவை

नास्था धर्मं न वसुनिचये नैव कामोपभोगे
यद्यद् भव्यं भवतु भगवन् पूर्वकर्मानुरूपम् ।

एतत् प्रार्थ्यं मम बहुमतं जन्मजन्मान्तरेऽपि

त्वत्पादांभोरुह्युगता निश्चला भक्तिरस्तु ॥ ५ ॥

நாஸ்தா தர்மே ந வஸுநிசயே நைவ காமோப-போகே
யத்யத் பவ்யம் பவது பகவந்! பூர்வகர்மாநுரூபம் ।
ஏதத் ப்ரார்த்யம் மம பஹுமதம் ஜந்மஜந்மாந்தரேபி
த்வத்-பாதாம்போருஹ-யுககதா நிஸ்ஸலா பக்திரஸ்து ॥ 5 ॥

பதவுரை

ஹே பகவந் — ஓ பகவானே
மே — எனக்கு
தர்மே — தர்மத்தின் மீது
ஆஸ்தா — விருப்பம்
ந — இல்லை
வஸுநிசயே — பணக்குவியல்
மீதும்
ந — (விருப்பம்) இல்லை
காமோப-போகே — காமத்தை
அனுபவிப்பதிலும்
நைவ — (விருப்பம்) இல்லவே
இல்லை
பூர்வ கர்மாநுரூபம் — முன்
வினைக்கு ஏற்றபடி
யத் யத் — எது எது

பவ்யம் — (எப்படி) நடக்க
வேண்டுமோ
பவது — (அப்படி) நடக்கட்டும்
மம — எனக்கு
ஜந்ம-ஜம்மாந்தரேபி — இப்
பிறவியிலும் மறு பிறவியிலும்
பஹுமதம் — மிகவும் விருப்பமான
ப்ரார்த்யம் — கோரிக்கை
ஏதத் — இதுதான்
த்வத்பாதாம்போருஹ-கதா — உன்
திருவடித்தாமரையைப் பற்றியதான
நிஸ்ஸலா — அசையாத
பக்தி: — பக்தியானது
அஸ்து — இருக்கவேண்டும்

கருத்துரை

பகவானே! எனக்குத் தர்மத்தின்மீது பற்றில்லை. பணக்குவியல் மீதும், காம போகங்கள் மீதும் ஆசையில்லை. முன் செய்த வினைப்படி எது எப்படி நடக்கவேண்டுமோ, அப்படியே அது நடந்து போகட்டும். நான் மிகவும் விரும்பிப் பிரார்த்திப்பது யாதெனில், ஜந்ம ஜந்மாந்திரங்களிலும் உன் திருவடித் தாமரைகளின் மீது மட்டுமே நிலையான பக்தி இருக்கட்டும்.

எப்பொழுதும் உனையே நினைப்பேன்

दिवि वा भुवि वा ममास्तु वासो
नरके वा नरकान्तक! प्रकामम् ।
अवधीरित-शारदारविन्दौ
चरणौ ते मरणेऽपि चिन्तयामि

॥ ६ ॥

திவி வா புவி வா மமாஸ்து வாலோ
நரகே வா நரகாந்தக! ப்ரகாமம் ।
அவதீரித - ஸாரதாரவிந்தௌ
சரணௌ தே மரணே஽பி சிந்தயாமி

॥ 6 ॥

பதவுரை

ஹே நரகாந்தக — நரகனை
அழித்தவனே
மம — எனக்கு
திவி வா — தேவலோகத்திலாவது
புவி வா — பூவுலகிலாவது
வாஸ: — வாசம்
அஸ்து — இருக்கட்டும்
நரகே வா — நரகத்திலாவது

ப்ரகாமம் — நன்றாக
(அஸ்து — இருக்கட்டும்)
அவதீரித - ஸாரதாரவிந்தௌ — சரத்
காலத்துத் தாமரை மலர்களைப்
பழிக்கும்
தே — உன்னுடைய
சரணௌ — திருவடிகளை
மரணே அபி — மரண காலத்திலும்
சிந்தயாமி — நினைக்கிறேன்

கருத்துரை

நரகாசுரனை அழித்தவனே! சொர்க்கத்திலோ, பூவுலகிலோ, நரகத்திலோ
எங்காகிலும் எனக்கு வாலம் இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். ஆனால்,
என்னுடைய மரண சமயத்திலும் மற்ற சமயத்திலும் சரத் காலத்துத் தாமரை
மலர்களைப் பழிக்கின்ற உன் திருவடிகளையே சிந்தனை செய்கிறேன்.

இப்போதே உன்னிடம் மனம் லயிக்கட்டும்

कृष्ण त्वदीय-पदपङ्कज-पञ्जरान्त-
मयैव मे विशतु मानस-राजहंसः ।
प्राणप्रयाणसमये कफवातपित्तैः
कण्ठावरोधन-विधौ स्मरणं कुतस्ते

॥ ७ ॥

க்ருஷ்ண! த்வதீய-பதபங்கஜ-பஞ்ஜராந்த-
மத்யைவ மே விஸது மாநஸ-ராஜஹம்ஸ: ।
ப்ராண-ப்ரயாண-ஸமயே கபவாத-பித்தை:
கண்டா-வரோதந-விதௌ ஸ்மரணம் குதஸ் தே

॥ 7 ॥

பதவுரை

(ஹே) க்ருஷ்ண — ஓ
கிருஷ்ணனே
த்வதீய — உன்னுடையதான
பதபங்கஜ-பஞ்ஜராந்தம் —
திருவடித் தாமரைகளாகிய
கூட்டினுள்
மே — என்னுடைய
மாநஸ — மனமாகிய
ராஜஹம்ஸ: — ராஜஹம்ஸம்
அத்யைவ — இன்றே

விஸது — நுழையட்டும்
ப்ராண-ப்ரயாண-ஸமயே — உயிர்
நீங்கும் சமயத்தில்
கப-வாத-பித்தை: — கபம், வாதம்,
பித்தம் முதலியவற்றால்
கண்டாவரோதந விதௌ — நெஞ்சை
யடைக்கும்போது
தே — உன்னுடைய
ஸ்மரணம் — ஞாபகம்
குத: — எப்படி வரும்?

கருத்துரை

கிருஷ்ண! என்னுடைய மனமாகிய ராஜஹம்ஸம் உன்னுடைய
திருவடித் தாமரைகளாகிய கூண்டில் இப்பொழுதே புகுந்து விடட்டும்,
கபம், வாதம், பித்தம் இவைகளால் நெஞ்சம் அடைபட்டுக் குரல்
தடுமாறக்கூடிய மரண காலத்தில் உன்னை எப்படி நான் நினைக்கமுடியும்?

எப்பொழுதும் இறைவனையே நினைக்கிறேன்

चिन्तयामि हरिमेव सन्ततं
मन्दमन्द-हसिताननाम्बुजम् ।
नन्दगोप-तनयं परात्परं
नारदादि-मुनिवृन्द-वन्दितम्

॥ ८ ॥

சிந்தயாமி ஹரிமேவ ஸந்ததம்
மந்தமந்த-ஹஸிதாநநாம்புஜம் ।
நந்தகோப-தநயம் பராத்பரம்
நாரதாதி-முநிப்ருந்த-வந்திதம்

॥ 8 ॥

பதவுரை

அஹம் — நான்

மந்த-மந்த-ஹஸித-ஆநநாம்புஜம்

— புன்முறுவல் பூக்கும் திருமுகத்

தாமரையை யுடையவனும்

நந்தகோப-தநயம் — நந்த கோபரின்

திருமகனும்

பராத்பரம் — எல்லோரிலும்

உயர்ந்தவனும்

நாரதாதி-முநி-ப்ருந்த-வந்திதம் —

நாரதர் முதலான முனிவர்களால்

வணங்கப்பட்டவனுமான

ஹரிமேவ — ஸ்ரீ மஹா

விஷ்ணுவையே

ஸந்ததம் — எப்பொழுதும்

சிந்தயாமி — ஸ்மரிக்கிறேன்

கருத்துரை

நான் எப்பொழுதும் ஹரியையே நினைக்கிறேன். அவன் புன்முறுவல் பூக்கும் திருமுகத் தாமரையான்; நந்தகோபரின் மகன்; நாரதாதி முனிக்கணங்கள் வணங்கும் பராபரமான தெய்வம்.

எனக்கு ஸம்ஸார பாரம் நீங்கியது

करचरणसरोजे कान्तिमनेत्रमीने

भममुषि भुजवीचिव्याकुलेऽगाधमार्गे ।

हरिसरसि विगाह्यापीय तेजोजलौघं

भवमरुपरिखिन्नः खेदमद्य त्यजामि ॥ ९ ॥

கரசரண-ஸரோஜே காந்திமந் - நேத்ரமீநே
ஸ்ரமமுஷி புஜவீசி-வ்யாகுலேகாதமார்கே ।
ஹரிஸரஸி விகாஹ்யாபீய தேஜோஜலௌகம்
பவமரு-பரிகிந்ந: கேதமத்ய த்யஜாமி

॥ 9 ॥

பதவுரை

கர சரண ஸரோஜே — கைகள்,
கால்களாகிய தாமரைகளைக்
கொண்டதும்

காந்திமந்நேத்ர-மீநே — ஒளி வீசும்
கண்களாகிய மீன்களுள்ளதும்

ஸ்ரம முஷி — சிரமங்களை
அகற்றுவதும்

புஜ வீசி வ்யாகுலே —
புயங்களாகிய அலைகளால்
சஞ்சலமானதும்

அகாத மார்கே — ஆழமான
வழியுள்ளதுமான

ஹரி-ஸரஸி — ஹரி என்னும்
தடாகத்தில்

விகாஹ்ய — மூழ்கி

தேஜோ- ஜலௌகம் — தேஜஸாகிய
ஜலப்பெருக்கை

ஆபீய — நன்கு பானம் செய்து

பவமருபரிகிந்ந: — ஸம்ஸாரமாகிய
பாலைவனத்தில் வருந்திய

(அஹம்) — நான்

அத்ய — இப்பொழுது

கேதம் — கஷ்டத்தை

த்யஜாமி — விட்டுவிடுகிறேன்

கருத்துரை

ஹரி என்பதே ஒரு தடாகம். இந்த தடாகத்தில் பகவானுடைய கை
கால்களே தாமரை மலர்கள்; அவரது கண்களே மீன்கள்; அவரது புயங்களே
அசையும் அலைகள்; பிறப்பு இறப்பு என்னும் ஸம்ஸாரமாகிய
பாலைவனத்தில் சுற்றி அலைந்த நான், இத்தடாகத்தில் மூழ்கி, இறைவனது
திருமேனி ஒளியாகிய ஜலத்தைப் பருகி, எனது தாகத்தை அகற்றிக்
கொள்கிறேன்.

மனமே, இறைவனையே நினைத்திரு

सरसिजनयने सशङ्खचक्रे
 मुरभिदि मा विरमस्व चित्त! रन्तुम् ।
 सुखतरमपरं न जातु जाने
 हरिचरण-स्मरणामृतेन तुल्यम्

॥ १० ॥

ஸரஸிஜ-நயநே ஸஸங்க-சக்ரே
 முரபிதி மா விரமஸ்வ சித்த! ரந்தும் ।
 ஸுகதரமபரம் ந ஜாது ஜானே
 ஹரிசரண-ஸ்மரணம்ருதேந துல்யம்

॥ 10 ॥

பதவுரை

(ஹே) சித்த — ஓ மனமே
 ஸரஸிஜ-நயநே — தாமரைக்
 கண்ணனும்
 ஸஸங்கசக்ரே — சங்கு சக்கரங்களைத்
 தாங்கியவனுமான
 முரபிதி — முரன் என்னும்
 அரக்களை அழித்த ஹரியிடத்தில்
 ரந்தும் — பக்தி கொள்வதை
 மா விரமஸ்வ — விட்டுவிடாதே

(யத:) — ஏனென்றால்
 ஹரிசரண-ஸ்மரணம்ருதேந —
 ஹரியினுடைய திருவடிகளை
 நினைத்தலாகிய அமிர்தத்தோடு
 துல்யம் — சமமான
 பரம் — மற்றொரு
 ஸுகதரம் — உயர்ந்த சுகத்தை
 ஜாது — ஒரு பொழுதும்
 ந ஜானே — அறிகிலேன்

கருத்துரை

ஓ மனமே, தாமரைக் கண்ணனும், சங்கு சக்கரங்களைத் தரிப்பவனுமான முராரியை எக்காலமும் விடாமல் தொடர்ந்து நினைத்திரு. ஹரியின் திருவடிகளை நினைத்தலாகிய அமுதத்திற்கு இணையானதும், உயர்ந்ததும் இவ்வுலகில் வேறெதுவும், எப்பொழுதும் இருப்பதாக நானறியேன்.

மனமே! யமபயத்தை விடு

माभीर्मन्दमनो विचिन्त्य बहुधा यामीश्विरं यातनाः
 नामी नः प्रभवन्ति पापरिपवः स्वामी ननु श्रीधरः ।
 आलस्यं व्यपनीय भक्तिसुलभं ध्यायस्व नारायणं
 लोकस्य व्यसनापनोदनकरो दासस्य किं न क्षमः

॥ ११ ॥

மாபீர்-மந்தமனோ விசிந்த்ய பஹுதா யாமீஸ்சிரம் யாதநா:
 நாமீ ந: ப்ரபவந்தி பாபரிபவ: ஸ்வாமீ நநு ஸ்ரீதர: ।
 ஆலஸ்யம் வ்யபநீய பக்தி-ஸுலபம் த்யாயஸ்வ நாராயணம்
 லோகஸ்ய வ்யஸநாபநோதநகரோ தாஸஸ்ய கிம் ந க்ஷம: ॥ 11 ॥

பதவுரை

ஹே மந்த மந: — ஓ மூட மனமே	ஸ்வாமீ நநு — நம் தலைவனல்லவா?
யாமீ: — யமனுடையதான	(ஆகவே)
யாதநா: — துன்புறுத்தல்களை	ஆலஸ்யம் — சோம்பலை
சிரம் — வெகுகாலம்	வ்யபநீய — அகற்றிவிட்டு
பஹுதா — பலவிதமாக	பக்திஸுலபம் — பக்தியினால்
விசிந்த்ய — ஆலோசித்து	எளிதில் அடையக்கூடிய
மாயீ: — பயப்படாதே	நாராயணம் — நாராயணனை
பாபரிபவ: — பாபிகளுக்குப்	த்யாயஸ்வ — த்யானம் செய்
பகைகளான	லோகஸ்ய — உலகின்
அமீ — இவை	வ்யஸநாபநோதநகர: — துன்பங்களைத்
ந ப்ரபவந்தி — சக்தியற்றவை	துடைக்கின்றவன்
(ஏனெனில்)	தாஸஸ்ய — (தன்) பக்தனுடைய
ஸ்ரீதரன் — லக்ஷ்மீபதி	ந க்ஷம: — துன்பத்தை அகற்றுவதில்
	வல்லமை இல்லாதவனா?

கருத்துரை

மூட மனமே, வீணாக யம தண்டனைகளைப் பலவிதமாக நினைத்து நினைத்துப் பயப்படாதே. பாபிகளுக்கு பகைகளான இவை சக்தியற்றவை. நமக்கு ஸ்ரீமந் நாராயணன் தெய்வம். ஆகவே, அவை நம்மைத் துன்புறுத்த முடியாது. எனவே, சோம்பலின்றி, பக்தியால் மட்டும் நமக்கு எளிதில் கிடைக்கக்கூடியவனான நாராயணனைத் தியானம் செய். உலகத்தார் எல்லோருடைய கஷ்டங்களையும் நீக்குகிறவன் தன் பக்தனுடைய கஷ்டத்தை அகற்றமாட்டானா?

ஆண்டவனே ஓடம்

भवजलधिगतानां ब्रह्वाताहतानां
सुतदुहितृकळत्र-त्राणभारार्दितानाम् ।
विषमविषयतोये मज्जतामप्लवानां
भवतु शरणमेको विष्णुपोतो नराणाम् ॥ १२ ॥

பவஜலதி-கதாநாம் த்வந்த்வ-வாதாஹதாநாம்
ஸுததுஹித்ரு-களத்ர-த்ராண-பாரார்திதாநாம் ।
விஷம-விஷய-தோயே மஜ்ஜதா-மப்லவாநாம்
பவது ஸரணமேகோ விஷ்ணுபோதோ நராணாம் ॥ 12 ॥

பதவுரை

பவஜலதிகதாநாம் —
ஸம்ஸாரமாகிய ஸாகரத்தில்
உள்ளவர்களும்
த்வந்த்வ வாதாஹதநாம் —
(சீதம்-உஷ்ணம், சுகம்-துக்கம்
போன்ற) இரட்டைகளாகிய
காற்றால் அடிக்கப்பட்டவர்களும்,
ஸுத-துஹித்ரு-களத்ரத்ராண -
பாரார்திதாநாம் — பிள்ளை, பெண்,
மனைவி இவர்களைக்
காப்பாற்றுதலாகிய பாரத்தால்
வருந்துபவர்களும்,

விஷமவிஷயதோயே — கொடிய
விஷய சுகங்களாகிய ஜலத்தில்
மஜ்ஜதாம் — மூழ்கியவர்களும்
அப்லவாநாம் —
ஓடமில்லாதவர்களுமான
நராணாம் — மனிதர்களுக்கு
விஷ்ணுபோத: — மகாவிஷ்ணுவாகிய
ஓடம்
ஏக: — ஒரே ஒரு
ஸரணம் — புகலிடமாக
பவது — ஆகட்டும்

கருத்துரை

பிறத்தல், இறத்தல் என்னும் ஸம்ஸாரமே ஒரு கடல். இந்தக் கடலில் உள்ள ஸம்ஸாரிகள் சுகம்-துக்கம், சீதம்-உஷ்ணம் போன்ற இரட்டைகளால் தாக்கப்படுகின்றனர்; பிள்ளைகள், பெண்கள், மனைவி என்போராகிய பாரத்தால் அமிழ்ந்தவர்கள்; புலன்களால் நுகரும் சுகங்களாகிய ஜலத்தில் மூழ்கியவர்கள்; கரையேற்றக்கூடிய ஓடமில்லாதவர்கள். அத்தகையவர்களுக்கு விஷ்ணு என்னும் ஓடமே புகலிடமாக (கரையேற்றுவதாக) ஆகிறது.

பிறவிக்கடலைக் கடக்கும் வழி

भवजलधि-मगाधं दुस्तरं निस्तरेयं
 कथमहमिति चेतो मा स्म गाः कातरत्वम् ।
 सरसिजदृशि देवे तावकी भक्तिरेका
 नरकमिदि निषण्णा तारयिष्यत्यवश्यम् ॥ १३ ॥

பவஜலதி-மகாதம் துஸ்தரம் நிஸ்தரேயம்
 கதமஹமிதி சேதோ மா ஸ்ம கா: காதரத்வம் ।
 ஸரஸிஜத்ருஸி தேவே தாவகீ பக்திரேகா
 நரகபிதி நிஷண்ணா தாரயிஷ்யத்வஸ்யம் ॥ 13 ॥

பதவுரை

ஹே சேத: — ஓ மனமே
 அகாதம் — ஆழமானதும்
 துஸ்தரம் — கடக்க
 முடியாததுமான
 பவஜலதம் — பிறவிக்கடலை
 கதம் — எப்படி
 நிஸ்தரேயம் — கடப்பேன்
 இதி — என்று
 காதரத்வம் — அச்சத்தை
 மா ஸ்மா கா: — அடையாதே

ஸரஸிஜத்ருஸி —
 தாமரைக்கண்ணனும்
 நரகபிதி — நரகனை அழித்தவனுமான
 தேவே — தேவனிடத்தில்
 நிஷண்ணா — வைக்கப்பட்ட
 தாவகீ — உன்னுடையதான
 பக்தி: — பக்தி
 ஏகா — ஒன்றே
 அவஸ்யம் — தவறாமல்
 தாராயிஷ்யதி — கடத்திவிடும்.

கருத்துரை

ஏ மனமே! பிறப்பு, இறப்பு என்னும் ஸம்ஸாரமாகிய கடல் மிக்க ஆழமானது; கடத்தற்கரியது; 'இதை எப்படிக் கடப்பேன்' என்று பயப்படாதே. தாமரைக் கண்ணனும் நரகாசுரனை அழித்தவனுமான பகவானிடம் பக்தி செய்வாயானால் அது ஒன்றே உன்னைப் பிறவிக்கடலைத் தாண்டவைத்து விடும்.

செய்யாதன செய்யேன்

माद्राक्षं क्षीणपुण्यान् क्षणमपि भवतो भक्तिहीनान् पदाब्जे
 माश्रौषं श्राव्यबन्धं तव चरितमपास्याऽन्यदाख्यानजातम् ।
 मास्माथं माधव त्वामपि भुवनपते चेतसाऽपह्ववानान्
 माभूवं त्वत्सपर्या-व्यतिकर-रहितो जन्मजन्मान्तरेऽपि ॥ १५ ॥

மாத்ராஷ்டம் சுண்ணபுண்யாந் சுண்ணமபி பவதோ

மாஸ்ரௌஷ்டம் பக்திஹீநாந் பதாப்ஜே
 ஸ்ராவ்யபந்தம் தவ சரிதமபாஸ்யாந்ய-
 தாக்யாநஜாதம் ।

மாஸ்மார்ஷ்டம் மாதவ! த்வாமபி புவநபதே! சேதஸாபஹ்நுவாநாந்
 மாபூவம் த்வத்ஸபர்யா-வ்யதிகர - ரஹிதோ ஜந்மஜந்மாந்நரேபி ॥ 15 ॥

பதவுரை

ஹே புவநபதே — உலக நாதனான
 மாதவ — ஓ மாதவனே
 சுண்ணமபி — ஒரு கண்ணேரம்கூட
 பவத: — உன்னுடைய
 பதாப்ஜே — பாதத்தாமரையில்
 பக்திஹீநாந் — பக்தியில்லாதவர்களான
 சுண்ணபுண்யாந் — பாவிக்களை
 மாத்ராஷ்டம் — பார்த்திலேன்
 தவ — உன்னுடைய
 சரிதம் — சரித்திரத்தை
 அபாஸ்ய — விட்டு
 அந்யத் — வேறு
 ஸ்ராவ்ய-பந்தம் — செவிக்கினிய
 அமைப்புக் கொண்ட

ஆக்யாந-ஜாதம் — கதைகளை
 மாஸ்ரௌஷ்டம் — கேட்டிலேன்
 த்வாம் — உன்னை
 சேதஸா அபி — மனதால்கூட
 அபஹ்நுவாந் — வெறுப்பவரை
 மாஸ்மார்ஷ்டம் — நினைத்திலேன்
 ஜந்மஜந்மாந்நரேபி —
 இப்பிறவியிலும், மற்ற
 பிறவியிலும்
 த்வத்-ஸபர்யா-வ்யதிகர- ரஹித: —
 உன் பூஜை சம்பந்தம்
 இல்லாதவனாக
 மாபூவம் — இருந்திலேன்

கருத்துரை

லோகநாதா! மாதவா ஒரு கணமாவது உம்மிடம் பக்தி செய்யாத
 பாவிக்களைக் காணமாட்டேன். உன் கதைகளைத் தவிர மற்ற கதைகளைக்
 கேட்கமாட்டேன். உன்னை மனத்தால் வெறுப்பவர்களை என் மனத்தாலும்
 நினைக்க மாட்டேன். நான் உனக்குப் பூஜை செய்யாதவனாக எப்பொழுதும்
 இருக்கமாட்டேன்.

நம் புலன்கள் செய்ய வேண்டியவை

जिह्वे कीर्तय केशवं मुररिपुं चेतो भज श्रीधरं

पाणिद्वन्द्व समर्चयाच्युतकथाः श्रोत्रद्वय त्वं शृणु ।

कृष्णं लोक्य लोचनद्वय हरेर्गच्छांघ्रियुग्मालयं

जिघ्र घ्राण मुकुन्दपादतुलसीं मूर्धन् नमायोक्षजम्

॥ १६ ॥

ஜிஹ்வே! கீர்த்தய கேசுவம் முரரிபும் சேதோ! பஜ ஸ்ரீதரம்
பாணித்வந்த்வ! ஸமர்ச்சயாச்சயுதகதா: ஸ்ரோத்ரத்வய! த்வம் ஸ்ருணு!
க்ருஷ்ணம் லோகய லோசநத்வய! ஹரேர்-கச்சாங்க்ரியுக்மாலயம்
ஜிக்ர க்ராண! முகுந்தபாத-துளஸீம் மூர்த்தந்! நமாதோக்ஷஜம்

॥ 16 ॥

பதவுரை

ஜிஹ்வே — நாக்கே!
கேசுவம் — கேசவனை
கீர்த்தய — துதி செய்வாயாக
சேத: — ஓ மனமே!
முரரிபும் — முராரியை (முரனின்
பகைவனை)
பஜ — பஜனம் செய்
பாணித்வந்த்வ — இரு கைகளே
ஸ்ரீதரம் — ஸ்ரீதரனை
ஸமர்ச்சய — அர்ச்சனை செய்யுங்கள்.
ஸ்ரோத்ரத்வய — காதுகளே!
த்வம் — நீங்கள்
அச்சயுதகதா: — அச்சுதனின்
கதைகளை

ஸ்ருணு — கேளுங்கள்
லோசநத்வய — கண்களே!
க்ருஷ்ணம் — கண்ணனை
லோகய — பாருங்கள்
அங்க்ரித்வய — கால்களே
ஹரே — ஹரியின்
ஆலயம் — ஆலயத்திற்கு
கச்ச — செல்லுங்கள்
க்ராண — மூக்கே!
முகுந்தபாத-துளஸீம் — முகுந்தனின்
பாதத்திலுள்ள துளளியை
ஜிக்ர — நுகர்வாயாக
மூர்த்தந் — தலையே
அதோக்ஷஜம் — விஷ்ணுவை
நம — வணங்குவாயாக

கருத்துரை

நாக்கே! கேசவனைத் துதி செய்வாயாக; மனமே! முராரியை பஜனை
செய்வாயாக; கைகளே, ஸ்ரீதரனுக்கு அர்ச்சனை செய்வாயாக; காதுகளே!
அச்சுதனின் கதைகளைக் கேட்பாயாக; கண்களே, கிருஷ்ணனைப்
பார்ப்பாயாக; மூக்கே! முகுந்தனின் பாததுளளியை நுகர்வாயாக! தலையே
ஆண்டவனை வணங்குவாயாக.

பிறவிப்பிணிக்கு கண்ணனே மருந்து
 हे लोकाश्भृणुत प्रसूति-मरणव्याधेश्चिकित्सामिमां
 योगज्ञास्समुदाहरन्ति मुनयो यां याज्ञवल्क्यादयः ।
 अन्तर्ज्योतिरमेयमेक-ममृतं कृष्णारव्यमापीयतां
 तत्पीतं परमौषधं वितनुते निर्वाणमात्यन्तिकम् ॥ १७ ॥

ஹே லோகா: ஸ்ருணுத ப்ரஸூதிமரணவ்யாதேஸ்-சிகித்ஸாமிமாம்
 யோகஜ்ஞா: ஸமுதாஹரந்தி முநயோ யாம் யாஜ்ஞவல்க்யாதய: ।
 அந்தர் ஜ்யோதிரமேயமேக-மம்ருதம் க்ருஷ்ணாக்யமாபீயதாம்
 தத்பீதம் பரமௌஷதம் விதநுதே நிர்வாணமாத்யந்திகம் ॥ 17 ॥

பதவுரை

ஹே லோகா: — ஓ மக்களே/
 ப்ரஸூதி-மரண வ்யாதே: —
 பிறப்பு, இறப்பென்னும்
 வியாதிக்கு
 இமாம் — இந்த
 சிகித்ஸாம் — சிகிச்சையை
 ஸ்ருணுத — கேளுங்கள்
 யாம் — எதை
 யாஜ்ஞவல்க்யாதய: —
 யாஜ்ஞவல்க்யர் முதலான
 யோகஜ்ஞா: — யோகமறிந்த
 முநய: — முனிவர்கள்
 ஸமுதாஹரந்தி — கூறுகின்றனரோ
 அந்தர்ஜ்யோதி: — உள்ளே
 அடங்கிய ஜோதியாகவும்

அமேயம் — அளவிடமுடியாத
 தாகவும்
 ஏகம் — ஒன்றாகவுமுள்ள
 க்ருஷ்ணாக்யம் — கிருஷ்ணன்
 என்னும்
 அம்ருதம் — அமிருதமானது
 ஆபீயதாம் — குடிக்கப்பட்ட
 தத் — அந்த
 பரமௌஷதம் — உயர்ந்த மருந்து
 ஆத்யந்திகம் — கடைசியான
 நிர்வாணம் — மோக்ஷகத்தை
 விதநுதே — அளிக்கிறது.

கருத்துரை

மக்களே, கேளுங்கள். பிறப்பு, இறப்பென்னும் நோய்க்கு
 யாஜ்ஞவல்கியர் போன்ற முனிவர்கள் கூறிய மருந்து இதுதான். அதாவது,
 நம்முள் அந்தர்யாமியாக உள்ள ஜோதிமயான கண்ணன்தான். அவன்
 நாமங்களாகிய அம்ருதத்தைப் பாணம் செய்தால் சாகவதமான மோக்ஷகம்
 கிடைக்கும். ஆகவே இதை அருந்துங்கள்.

நாராயண மந்த்ரஜபம் செய்யுங்கள்!

हे मर्त्याः परमं हितं शृणुत वो वक्ष्यामि संक्षेपतः
संसारार्णवमापदूर्मिबहुलं सम्यक्प्रविश्य स्थिताः ।
नानाज्ञानमपास्य चेतसि नमो नारायणायेत्यमुं
मन्त्रं सप्रणवं प्रणामसहितं प्रावर्तयध्वं मुहुः ॥ १८ ॥

ஹே மர்த்யா! பரமம் ஹிதம் ஸ்ருணுத வோ வக்ஷ்யாமி ஸங்க்ஷேபத
ஸம்ஸாரார்ணவ-மாபதூர்மி-பஹுளம் ஸம்யக் ப்ரவிஸ்ய ஸ்திதா: ।
நாநா-ஜ்ஞாந-மபாஸ்ய சேதஸி நமோ நாராயணயேத்யமும்
மந்த்ரம் ஸப்ரணவம் ப்ரணாமஸஹிதம் ப்ராவர்த்தயத்வம் முஹு:
॥ 18 ॥

பதவுரை

ஆபதூர்மி-பஹுளம் -

ஆபத்துக்களாகிய அலைகள் நிறைந்த
ஸம்ஸாரார்ணவம் - பிறவிக் கடலில்
ஸம்யக் - நன்றாக
ப்ரவிஸ்ய - மூழ்கி
ஸ்திதா: - இருக்கின்ற
ஹே மர்த்யா: - ஓ மானிடர்களே!
வ: - உங்களுக்கு
பரமம் - உயர்ந்த
ஹிதம் - நன்மையை
ஸங்க்ஷேபத: - சுருக்கமாக
வக்ஷ்யாமி - சொல்கிறேன்.
ஸ்ருணுத - கேளுங்கள்

நாநாஜ்ஞாநம் - பலவிதமான
அறிவுகளை

அபாஸ்ய - ஒதுக்கிவிட்டு
சேதஸி - மனத்தில்
ஸப்ரணவம் - 'ஓம்' என்னும்
பிரணவத்துடன் கூடிய
நமோ நாராயணய இதி - "நமோ
நாராயணய" என்னும்
அமும் - இந்த
மந்த்ரம் - மந்த்ரத்தை
ப்ரணாமஸஹிதம் - நமஸ்காரத்துடன்
முஹு: - அடிக்கடி
ப்ராவர்த்தயத்வம் - ஜபம்
செய்யுங்கள்

கருத்துரை

பலவிதமான ஆபத்துக்கள் நிரம்பிய பிறவிக்கடலில் மூழ்கிய
மனிதர்களே, உங்களுக்கு கேட்கத்தக்க தரும் ஒரு உபாயத்தைச்
சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள். பலவிதமான வேறு
விஷயங்களைக் கற்பதைவிட்டு, ப்ரணவத்துடன் கூடிய திருவஷ்டாக்ஷர
மென்னும் மந்த்ரத்தை நமஸ்காரத்துடன் மனதில் அடிக்கடி ஜபம்
செய்யுங்கள்.

உன் எதிரே பஞ்ச பூதங்களும் மிகச் சிறியவை

पृथ्वी रेणुरणुः पयांसि कणिकाः फल्गुस्फुलिङ्गोऽनल-
स्तेजो निःशसनं मरुत् तनुतरं रन्ध्रं सुसूक्ष्मं नभः ।
धुद्रा रुद्रपितामहप्रभृतयः कीटास्समस्तास्सुराः
दृष्टे यत्र स तावको विजयते भूमावपूतावधिः ॥ १९ ॥

ப்ருத்வீ ரேணுரணு: பயாம்ஸி¹ கணிகா: பல்கு-ஸ்புலிங்கோ²நலஸ்-
தேஜோ நிஸ்வஸநம் மருத் தநுதரம் ரந்த்ரம் ஸுஸூக்ஷ்மம் நப: ।
க்ஷுத்ரா ருத்ர-பிதாமஹ-ப்ரப்ருதய: கீடா: ஸமஸ்தாஸ்-ஸுரா:
த்ருஷ்டே யத்ர ஸ தாவகோ விஜயதே பூமாவதூதாவதி: ॥ 19 ॥

பதவுரை

யத்ர — எதுவானது
த்ருஷ்டே — பார்க்கப்பட்ட
அளவில்
ப்ருத்வீ — பூமியானது
அணு: — சிறிய
ரேணு: — தூசாகவும்
பயாம்ஸி — ஜலமெல்லாம்
கணிகா: — திவலைகளாகவும்
தேஜஸ் — தேஜஸ் என்பது
பல்குஸ்புலிங்க: — சிறிய பொறி
உருவிலுள்ள
அநல: — நெருப்பாகவும்
மருத் — காற்றானது
தநுதரம் — சிறிய
நிஸ்வஸநம் — மூக்கக் காற்றாகவும்

நப: — ஆகாயம்
ஸுஸூக்ஷ்மம் — மிகச் சிறிய
ரந்த்ரம் — துவாரமாகவும்
ருத்ரபிதாமஹப்ரப்ருதய: — சிவன்,
பிரமன் முதலான
ஸமஸ்தாஸுரா: — ஸகல
தேவர்களும்
க்ஷுத்ரா — சிறிய
கீடா — புழுக்களாகவும்
(காணப்படுகிறார்களோ)
ஸ: — அப்படிப்பட்ட
தாவக: — உன்னுடையதான
அவதூதாவதி — எங்கில்கடந்த
பூமா — மஹிமையானது
விஜயதே — வெற்றி கொள்வதற்கு.

கருத்துரை

உன்னுடைய மகிமையைக் காணும்போது, இந்த பூமி மிகச் சிறிய
துகி போலும், ஜலமெல்லாம் ஒரு துளிபோலும், நெருப்பு ஒரு பொறி
போலும், வாயு ஒரு மூக்க்காற்று போலும், ஆகாயம் சிறிய துவாரம்
போலும், ருத்ரன், பிரமன் போன்ற தேவர்களைவிடவும் சிறிய புழுக்கள்
போலும் தோன்றுகின்றனர். அத்தகைய எங்கில்கடந்த உம்முடைய வெற்றி
கொள்வதாகுக.

எங்கள் வாழ்க்கை வழி

बखेनाञ्जलिना नतेन शिरसा गात्रैस्सरोमोद्गमैः
 कण्ठेन स्वरगद्गदेन नयनेनोद्गीर्ण-बाष्पाम्बुना ।
 नित्यं त्वच्चरणारविन्दयुगळ-ध्यानामृतास्वादिनां
 अस्माकं सरसीरुहाक्ष सततं संपद्यतां जीवितम् ॥ २० ॥

பத்தேநாஞ்ஜலினா நதேந ஸிரஸா காத்தரை: ஸரோமோத்கமை:
 கண்டேந ஸ்வரகத்தேந நயநேநோத்கீர்ண-பாஷ்பாம்புநா ।
 நித்யம் த்வச்சரணாரவிந்த-யுகள-த்யாநாம்ருதாஸ்வாதிநாம்/
 அஸ்மாகம் ஸரஸீருஹாக்ஷ! ஸததம் ஸம்பத்யதாம் ஜீவிதம் ॥ 20 ॥

பதவுரை

(ஹே) ஸரஸீருஹாக்ஷ — தாமரைக் கண்ணனே!	நயநேன — கண்களோடும்
பத்தேந — அமைக்கப்பட்ட	நித்யம் — எப்பொழுதும்
அஞ்ஜலினா — கை கூப்புதலோடும்	த்வச்சரணாரவிந்தயுகள-
நதேந — வணங்கிய	த்யாநாம்ருதாஸ்வாதிநாம் — உன்
ஸிரஸா — தலையோடும்	திருவடித் தாமரைகளைத் தியானம்
ஸரோமோத்கமை: — மயிர்க் கூச்சத்துடன் கூடிய	செய்வதாகிய அமிருத ரஸத்தைப் பருகுகிற
காத்தரை: — தேகத்தோடும்	அஸ்மாகம் — எங்களுக்கு
ஸ்வரகத்தேந — தழுதழுத்த குரலோடும்	ஸததம் — எப்பொழுதும்
உத்கீர்ண-பாஷ்பாம்புநா - வெளியில்	ஜீவிதம் — வாழ்க்கையானது
வழிந்தோடும் கண்ணீருடைய	ஸம்பத்யதாம் — நிறைவுள்ளதாக ஆகட்டும்.

கருத்துரை

ஹே தாமரைக் கண்ணனே! கைகூப்பி, தலைவணங்கி, உடல் மயிர்க்
கூச்சமெடுக்க, குரல் தழுதழுக்க, கண்களில் நீர் பெருக, உன் திருவடித்
தாமரைகளை நினைத்தலாகிய அமிருத ரஸத்தை எப்பொழுதும் பருகிக்
கொண்டு என் வாழ்நாள் நிறைவு பெறுவதாகுக.

தூராத மனக்காதல் தொண்டர் தங்கள் குழாம் குழுமித் திருப்புகழ்கள் பலவும்பாடி,
ஆராத மனக்களிப்போடமுத கண்ணீர் மழைசேர நினைத்துருகி யேத்தி நாளும்
சீரார்ந்த முழுவோசை பரவை காட்டும் திருவரங்கத் தரவணியில் பள்ளி கொள்ளும்
போராழி யம்மாளைக் கண்டு துள்ளிப் பூதலத்தி வென்றுகொலோ புரளும் நானே!
— பெருமாள் திருமொழி 1.9

உணையன்றி வேறறியேன்

ஹே கோபாலக ஹே கृபாஜலநிதே ஹே சிந்யுகந்யாபதே
ஹே கம்ஸாந்தக ஹே கஜேந்த்ரகருணாபாரீணா ஹே மாதவா ।

ஹே ராமாநுஜ ஹே ஜகத்ரயகுரோ ஹே புண்டரீகாக்ஷ மாம்
ஹே கோபீ ஜநநாத! பாலய பரம் ஜாநாமி ந த்வாம் விநா

॥ 21 ॥

ஹே கோபாலக! ஹே க்ருபாஜலநிதே! ஹே ஸிந்துகந்யாபதே!
ஹே கம்ஸாந்தக! ஹே கஜேந்த்ரகருணாபாரீணா! ஹே மாதவா ।
ஹே ராமாநுஜ! ஹே ஜகத்த்ரயகுரோ! ஹே புண்டரீகாக்ஷ! மாம்
ஹே கோபீ ஜநநாத! பாலய பரம் ஜாநாமி ந த்வாம் விநா

॥ 21 ॥

பதவுரை

ஹே கோபாலக — ஆநிறை
மேய்த்தவனே,

ஹே க்ருபாஜலநிதே — கருணைக்
கடலே

ஹே ஸிந்து-கந்யாபதே — கடலின்
மகளான லக்ஷ்மியின் பதியே

ஹே கம்ஸாந்தக — கம்ஸனை
மாய்த்தவனே

ஹே கஜேந்த்ர-கருணாபாரீணா —
கஜேந்திரனைக் கருணையால்
காத்தவனே,

ஹே மாதவா — மாதவனே,

ஹே ராமாநுஜ — பலராமனின்
தம்பியே!

ஹே ஜகத்த்ரயகுரோ —
மூவுலகுக்கும் ஆசிரியனே!

ஹே புண்டரீகாக்ஷ — தாமரைக்
கண்ணனே

ஹே கோபீஜநநாத — கோப
ஸ்த்ரீகளின் அன்பனே!

மாம் — என்னை

பாலய — காப்பாற்று

த்வாம் விநா — உன்னைத் தவிர

பரம் — வேறொருவரை

ந ஜாநாமி — நானறியேன்.

கருத்துரை

ஹே கோபாலா! கருணைக்கடலே! கடல் மகள் கணவா! கம்ஸனை
அழித்தவனே! கஜராஜனைக் காத்தவனே! மாதவா! ராமாநுஜா! மூவுலகப்
பெரியோனே! தாமரைக் கண்ணா! கோபியர் நாதனே! உன்னைக் காட்டிலும்
வேறொருவரை நானறியேன். என்னை ரக்ஷித்தருள்வாயாக.

ஆண்டவனே இரத்தினம் (மணி)

भक्तापायभुजङ्गगारुडमणि-स्त्रैलोक्यरक्षामणिः

गोपीलोचनचातकाम्बुदमणि-स्सौन्दर्यमुद्रामणिः ।

यः कान्तामणिरुक्मिणीघनकुच-द्वन्द्वैकभूषामणिः

श्रेयो देवशिखामणिर्दिशतु नो गोपालचूडामणिः

॥ २२ ॥

பக்தாபாய-புஜங்க-காருடமணிஸ்-த்ரைலோக்ய-ரக்ஷாமணி:
கோபீலோசந-சாதகாம்புதமணி: ஸௌந்தர்யமுத்ராமணி: ।
ய: காந்தாமணி-ருக்மிணீ-கநகுச-த்வந்த்வைக-பூஷாமணி:
ஸ்ரேயோ தேவஸிகாமணீர் திஸது நோ கோபால-சூடாமணி:॥

பதவுரை

ய: — எவன்

பக்தாபாயபுஜங்ககாருடமணி: —

பக்தர்களின் ஆபத்துக்களாகிய

பாம்பிற்கு கருட ரத்தினமும்

த்ரைலோக்யரக்ஷாமணி: —

மூவுலகையும் ரக்ஷிக்கும்

ரத்தினமும்

கோபீலோசந-சாதகாம்புதமணி: —

ஆயர்குலப் பெண்களின்

கண்களாகிய சாதக பக்ஷிகளுக்கு

மேகமாகிய ரத்தினமும்

ஸௌந்தர்ய-முத்ராமணி: — அழகின்

அடையாள மணியும்

காந்தாமணி-ருக்மிணீ-கநகுச-

த்வந்த்வைக-பூஷாமணி: —

பெண்குல ரத்தினமான

ருக்மிணிதேவியின் - பெரிய

ஸ்தனங்களுக்கு அலங்கார

ரத்தினமும்,

கோபால சூடாமணி: — ஆயர் குலச்

சூடாமணியுமான

தேவ: — பகவான்

ஸ்ரேய: — நன்மையை

திஸது — அளிப்பானாக

கருத்துரை

ஆயர்களின் சிரோமணியான கண்ணன் பக்தர்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்களாகிய பாம்புகளுக்குக் கருடப் பச்சை என்னும் இரத்தினம் போன்றவன்; மூவுலகையும் காக்கும் இரத்தினம்; கோபிகைகளின் கண்களாகிய சாதகப்பக்ஷிகளுக்கு மேகமாகிய இரத்தினம்; அழகின் முத்திரை மணி; ருக்மிணீ தேவியின் மார்பகத்தை அணி செய்யும் இரத்தினம். தேவர்களின் முடிகளில் உள்ள இரத்தினம்; இத்தகைய ஆயர்குல சிகாமணியான கண்ணன் நமக்கு கேட்கத்தக்க அளிக்கட்டும்.

ஆண்டவனே மந்த்ரம்

शत्रुच्छेदैकमन्त्रं सकलमुपनिषद्वाक्यसंपूज्यमन्त्रं
 संसारोत्तारमन्त्रं समुपचिततमस्सङ्घनिर्याणमन्त्रम् ।
 सर्वैश्वर्यैकमन्त्रं व्यसनभुजग-सन्दष्ट-सन्त्राणमन्त्रं
 जिह्वे धीकृष्णमन्त्रं जपजप सततं जन्मसाफल्यमन्त्रम्

॥ २३ ॥

ஸத்ருச்சேதைகமந்த்ரம் ஸகலமுபநிஷத்-வாக்ய-ஸம்பூஜ்ய-மந்த்ரம்
 ஸம்ஸாரோத்தார-மந்த்ரம் ஸமுபசிததமஸ்-ஸங்க-நிர்யாண-மந்த்ரம் ।
 ஸர்வைஸ்வர்யைக-மந்த்ரம் வ்யஸந-புஜக-ஸந்தஷ்ட-ஸந்த்ராண-மந்த்ரம்
 ஜிஹ்வே! ஸ்ரீ-க்ருஷ்ண-மந்த்ரம்-ஜபஜப ஸததம் ஜந்ம-ஸாபல்ய-மந்த்ரம்
 ॥ 23 ॥

பதவுரை

ஹே ஜிஹ்வே — ஓ நாக்கே
 ஸத்ருச்சேதைக மந்த்ரம் —

பகைவர்களை அழிக்கும் மந்த்ரமும்
 ஸகலம் — நிறைவுள்ளது
 உபநிஷத்வாக்ய-ஸம்பூஜ்ய மந்த்ரம்
 — உபநிஷத்துக்கள் போற்றும்
 மந்த்ரமும்

ஸம்ஸாரோத்தார-மந்த்ரம் —
 பிறவிக்கடலைத் தாண்ட வைக்கும்
 மந்த்ரமும்

ஸமுபசித-தமஸ்ஸங்க- நிர்யாண
 மந்த்ரம் — சேர்ந்துள்ள (அஞ்ஞான)
 இருள் அகல்வதற்கான மந்த்ரமும்

ஸர்வைஸ்வர்யைக-மந்த்ரம் — ஸகல
 ஸம்பத்துக்களையும் அடைவிக்கும்
 மந்த்ரமும்

வ்யஸநபுஜக-ஸந்தஷ்ட-
 ஸந்த்ராண-மந்த்ரம் —

துன்பங்களாகிய பாம்பு

கடித்தவரைக் காக்கும் மந்த்ரமும்

ஜந்மஸாபல்யமந்த்ரம் — பிறவிப்

பயன்தரும் மந்த்ரமுமாகிய

ஸ்ரீக்ருஷ்ண மந்த்ரம் — ஸ்ரீ

கிருஷ்ணன் என்னும் மந்த்ரத்தை

ஸததம் — எப்பொழுதும்

ஜபஜப — ஜபித்துக்கொண்டிரு.

கருத்துரை

ஏ நாக்கே, 'ஸ்ரீ கிருஷ்ண' என்னும் மந்த்ரம், பகைவர்களை அழிக்கும்; உபநிஷத்துக்கள் இந்த மந்த்ரத்தைப் பற்றியே கூறுகின்றன; இது பிறவிக்கடலைத் தாண்டவைக்கும்; அஞ்ஞான இருளை அகற்றும்; ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கும்; பலவிதத் துன்பங்களாகிய பாம்புகளால் கடிக்கப்பட்டவர்களைக் காக்கும்; பிறவிப் பயனை அளிக்கும்; எனவே, க்ருஷ்ண மந்த்ரத்தையே ஸதா ஜபி.

ஆண்டவனே ஒளஷதம்

व्यामोहप्रशमौषधं मुनिमनोवृत्तिप्रवृत्त्यौषधं

दैत्येन्द्रार्तिकरौषधं त्रिजगतां सञ्जीवनैकौषधम् ।

भक्तात्यन्तहितौषधं भवभयप्रध्वंसनैकौषधं

श्रेयःप्राप्तिकरौषधं पिव मनश्चीकृष्णादिव्यौषधम्

॥ २४ ॥

வ்யாமோஹ-ப்ரஸமௌஷதம் முநிமநோவ்ருத்தி-ப்ரவ்ருத்யௌஷதம்
தைத்யேந்த்ரார்த்திகரௌஷதம் த்ரிஜகதாம் ஸஞ்ஜீவநைகௌஷதம் ।
பக்தாத்யந்தஹிதௌஷதம் பவபயப்ரத்வம்ஸநைகௌஷதம்
ஸ்ரேயஃ ப்ராப்திகரௌஷதம் பிப மநஃ ஸ்ரீ-க்ருஷ்ண-திவ்யௌஷதம் ॥24॥

பதவுரை

ஹே மநஃ — ஓ மனமே/
வ்யாமோஹ- ப்ரஸமௌஷதம் —
மயக்கங்களைத் தெளிவிக்கும்
மருந்தும்
முநிமநோவ்ருத்தி-ப்ரவ்ருத்
யௌஷதம் — முனிவர்களின்
மனப்போக்கை இயக்கவைக்கும்
மருந்தும்
தைத்யேந்த்ரார்த்திகரௌஷதம் —
அரக்கர் தலைவருக்கு
இன்னலளிக்கும் மருந்தும்
த்ரிஜகதாம் — மூவுலகங்களுக்கும்
ஸஞ்ஜீவநைகௌஷதம் —
பிழைப்பிக்கும் சிறந்த மருந்தும்

பக்தாத்யந்த-ஹிதௌஷதம் —
பக்தர்களுக்கு மிக்க இதமான
மருந்தும்
பவபய-ப்ரத்வம்ஸநைகௌஷதம் —
ஸம்ஸார பயத்தை அழிக்கும்
சிறந்த மருந்தும்
ஸ்ரேயஃப்ராப்திகரௌஷதம் —
நன்மைகளை அடைவிக்கும்
மருந்துமான
ஸ்ரீக்ருஷ்ண-திவ்யௌஷதம் —
ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் என்னும் திவ்யமான
ஒளஷதத்தை
பிப — பருகுவாயாக

கருத்துரை

ஓ மனமே, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் என்னும் ஒளஷதத்தைப் பானம் செய்வாயாக.
அந்த ஒளஷதம் உலக மயக்கங்களைத் தெளிவிக்கக்கூடியது; முனிவர்களின்
மனத்தை ஆண்டவனிடமே திருப்புவது; அரக்கர்களுக்குக் கஷ்டம் தருவது;
மூவுலக மக்களை புத்துயிர் பெறவைப்பது; பக்தர்களுக்கு நன்மை பயப்பது;
பிறப்பெனும் ஸம்ஸார துக்கத்தை தீக்குவது; பலவித நன்மைகளையும்
அளிப்பது.

அவனல்லாமல் எல்லாம் வீண்

आम्नायाभ्यसनान्यरण्यरुदितं वेद्व्रतान्यन्वहं

मेदश्छेदफलानि पूर्तविधयः सर्वे हुतं भस्मनि ।

तीर्थानामवगाहनानि च गजज्ञानं विना यत्पद-

द्वन्द्वाम्भोरुहसंस्मृती-विजयते देवस्स नारायणः

॥ २५ ॥

ஆம்நாயாப்யஸநாந்யரண்யருதிதம் வேதவ்ரதாந்யந்வஹம்
மேதஸ்சேதபலாநி பூர்த்தவிதய: ஸர்வே ஹுதம் பஸ்மநி ।
தீர்த்தாநாமவகாஹநாநி ச கஜஸ்நாநம் விநா யத் பத-
த்வந்த்வாம்போருஹ-ஸம்ஸம்ருதீர்விஜயதே தேவஸ் ஸ

நாராயண: ॥ 25 ॥

பதவுரை

யத்பதத்வந்த்வாம்போருஹ
ஸம்ஸம்ருதீ: - எவருடைய திரு-
வடித் தாமரைகளின் ஞாபகத்தை
விநா — தவிர்த்துவிட்டு
ஆம்நாயாப்யஸநாநி — வேதங்களைப்
பயிற்சி செய்தல்
அண்யருதிதம் - காட்டுக் கதறலாகுமோ
அந்வஹம் — தினந்தோறும்
(செய்யும்)
வேதவ்ரதாநி — வேதங்களில்
கூறிய விரதங்கள்
மேதஸ்சேதபலாநி — உடலிலுள்ள
கொழுப்புநீர் அகல்வதாகிய
பலனை உடையதாகுமோ

பூர்த்தவிதய: — கிணறுகுளம்
வெட்டுவது போன்ற காரியங்கள்
ஸர்வே — அனைத்தும்
பஸ்மநி — (நெருப்பில்லாத)
சாம்பலில்
ஹுதம் — ஹோமம்
செய்யப்பட்டதாக ஆகுமோ
தீர்த்தாநாம் — தீர்த்தங்களில்
அவகாஹநாநி ச — மூழ்குதலும்
கஜஸ்நாநம் — யானைகள்
மூழ்குவதற்கு ஒப்பாகுமோ
ஸ: — அந்த
தேவ: — பகவான்
விஜயதே — வெற்றிகொள்கிறார்.

கருத்துரை

பகவானுடைய திருவடிகளை நினையாமல் - வேதங்களைப் பயில்வது
காட்டில் புலம்புதலுக்கொப்பாகும்; வைதிக விரதங்கள் உடலில் உள்ள
கொழுப்பை அகற்றுவதென்ற பலனையுடையனவாகும்; கிணறு குளம்
வெட்டுவது போன்ற தரும் காரியங்கள் சாம்பலில் செய்த ஹோமம்
போலாகும்; கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்வது
யானையைக் குளிப்பாட்டியதற்கொப்பாகும். அந்த பகவான் வெற்றி
கொள்வாராக.

அவன் நாமத்தைச் சொன்னோமல்லவே!

श्रीमन्नाम प्रोच्य नारायणारख्यं

के न प्रापूर्वाञ्छितं पापिनोऽपि ।

हा नः पूर्वं वाक्प्रवृत्ता न तस्मिन्

तेन प्राप्तं गर्भवासादिदुःखम्

॥ २६ ॥

ஸ்ரீமந் நாம ப்ரோச்ய நாராயணாக்ஷயம்

கே ந ப்ராபுர் வாஞ்சிதம் பாபிநோ஽பி ।

ஹா நஃ பூர்வம் வாக் ப்ரவ்ருத்தா ந தஸ்மிந்

தேந ப்ராப்தம் கர்ப்பவாஸாதி துக்கம்

॥ 26 ॥

பதவுரை

ஸ்ரீமந் — ஸ்ரீயுடன் கூடியதான

நாராயணாக்ஷயம் — நாராயணனென்று

பெயருள்ள

நாம — நாமத்தை

ப்ரோச்ய — சொல்லி

பாபிநோ஽பி — பாவிகளாக

இருப்பினும்

கே — எவர்தாம்

வாஞ்சிதம் — தாம்

விரும்பியதை

ந ப்ராபு: — அடையவில்லை

ஹா — ஐயோ!

நஃ — நமக்கு

பூர்வம் — முன்னம்

தஸ்மிந் — அதில்

வாக் — வார்த்தையானது

ந ப்ரவ்ருத்தா — செல்லவில்லை

தேந — அந்த காரணத்தால்

கர்ப்பவாஸாதி துக்கம் —

கர்ப்பவாஸம் முதலான

துக்கம்

ப்ராப்தம் — அடையப்பட்டது.

கருத்துரை

லக்ஷ்மியுடன் கூடியதான நாராயணன் என்னும் நாமத்தைச் சொல்லி, பாவியும்கூட விரும்பிய பலனை அடைந்திருக்கிறான். இதற்கு முன்பிறவியிலேயே அதைச் சொல்லவேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அதனால்தான், ஐயோ! கர்ப்பவாஸம் முதலான துக்கமெல்லாம் எனக்கு வந்துவிட்டதே!

நான் அடியார்க்கடியேன்

मज्जन्मनः फलमिवं मधुकैटभारे
 मत्प्रार्थनीयमदनुग्रह एष एव ।
 त्वद्भृत्यभृत्यपरिचारक-भृत्यभृत्य-
 भृत्यस्य भृत्य इति मां स्मर लोकनाथ

॥ २७ ॥

மஜ்ஜந்மந: பலமிதம் மதுகைடபாரே!

மத்ப்ரார்த்தநீய-மதநுக்ரஹ ஏஷ ஏவ ।

த்வத் ப்ருத்ய-ப்ருத்ய-பரிசாரக-ப்ருத்ய-ப்ருத்ய-

ப்ருத்யஸ்ய ப்ருத்ய இதி மாம் ஸ்மர லோகநாத!

॥ 27 ॥

பதவுரை

மதுகைடபாரே — மது, கைடபன்

என்பவர்களை அழித்தவரே

மஜ்ஜந்மந: — என் பிறவிக்கு

பலம் — பயன்

இதம் — இதுதான்

மத்ப்ரார்த்தநீய-மதநுக்ரஹ: —

(என்றால்) உம்மிடம்

வேண்டக்கூடிய எனக்குச்

செய்யவேண்டிய அநுக்ரஹம்

ஏஷ ஏவ — இதுதான்

லோகநாத — ஏ உலக நாதனே

த்வத்ப்ருத்ய-ப்ருத்ய-பரிசாரக- ப்ருத்ய

ப்ருத்ய ப்ருத்யஸ்ய — உன்

அடியார்க்கு அடியாரின் அடியார்க்கு

அடியாரின் அடியார்க்கு அடியாரின்

ப்ருத்ய: இதி — அடியன் என்று

(ஏழாவது அடியாக)

மாம் — என்னை

ஸ்மர — நினைப்பாயாக.

கருத்துரை

மது கைடபர்களை அழித்தவரே, லோகநாதா, நான் ஜன்மம் எடுத்ததற்குப் பலன் இதுதான். நான் உம்மிடம் வேண்டி, நீர் எனக்கு அநுக்ரஹிக்க வேண்டியதும் இதுதான். அதாவது உமது அடியார்க்கு அடியான் என்ற வரிசையில் ஏழாவது படியிலுள்ள அடியாக நீர் என்னை நினைக்க வேண்டும்.

அற்பார்களை அண்டாதே; ஆண்டவனையே அண்டியிரு

नाथे नः पुरुषोत्तमे त्रिजगतामेकाधिपे चेतसा

सेव्ये स्वस्य पदस्य दातरि सुरे नारायणे तिष्ठति ।

यं कञ्चित्पुरुषाधमं कतिपयग्रामेशमल्पार्थदं

सेवायै मृगयामहे नरमहो मूका वराका वयम्

॥ २८ ॥

நாதே ந: புருஷோத்தமே த்ரிஜகதாமேகாதிபே சேதஸா
ஸேவ்யே ஸ்வஸ்ய பதஸ்ய தாதரி ஸுரே நாராயணே திஷ்டதி ।
யம் கஞ்சித் புருஷாதமம் கதிபயக்ராமேஸமல்பார்த்ததம்
ஸேவாயை ம்ருகயாமஹே நரமஹோ மூகா வராகா வயம்

॥ 28 ॥

பதவுரை

த்ரிஜகதாம் — மூவுலகங்களுக்கும்
ஏகாதிபே — ஒரே தலைவனும்
சேதஸா — மனத்தால்
ஸேவ்யே — வணங்கத்தக்கவரும்
ஸ்வஸ்ய — தன்னுடையதான
பதஸ்ய — ஸ்தானத்தை
தாதரி — அளிப்பவனும்
புருஷோத்தமே —
புருஷோத்தமனுமான
நாராயணே — நாராயணனென்னும்
ஸுரே — தேவன்
ந: — நமக்கு
நாதே — நாதனாக
திஷ்டதி — இருக்கும்போது

கதிபயக்ராமேஸம் —
சிலக்ராமங்களுக்கு மட்டுமே
தலைவனும்
அல்பார்த்ததம் — சொற்பமாகப்
பணம் அளிப்பவனுமான
யம் கஞ்சித் — யாரோ ஒரு
புருஷாதமம் — தரக்குறைவான
நரம் — மனிதனை
ஸேவாயை — வேலைக்காக
ம்ருகயாமஹே — தேடி அலைகிறோம்.
அஹோ — ஆச்சரியம்!
வயம் — நாம்
மூடா — மூடர்கள்
வராகா — அற்பமானவர்கள்.

கருத்துரை

நாராயணன் மூவுலகுக்கும் தலைவன்; மனத்தால் நாம் அவனுக்கு
அடிமை செய்தால் போதும்; தன் இருப்பிடத்தையே நமக்களித்து
விடுவான். இப்படிப்பட்ட ரகசியம் நமக்கு இருக்கும்போது அற்பமான
மனிதனிடம் நமக்கு உத்தியோகம் தரவேண்டுமென அண்டுகிறோமே!
எவ்வளவு மூடர்கள், அற்பர்கள் நாம்!

மன்மதா! ஜாக்கிரதை!

मदन परिहर स्थितिं मदीये मनसि मुकुन्दपदारविन्दधाम्नि ।
हरनयन-कृशानुना कृशोसि स्मरसि न चक्रपराक्रमं मुरारेः ॥ २९ ॥

மதந பரிஹர ஸ்திதிம் மதீயே
மநஸி முகுந்த-பதாரவிந்த-தாம்நி ।
ஹர-நயந-க்ருஸாநுநா க்ருஸோஸி
ஸ்மரஸி ந சக்ரபராக்ரமம் முராரே: ॥ 29 ॥

பதவுரை

மதந — மன்மதனே
முகுந்த- பதாரவிந்த-தாம்நி —
முகுந்தனின் திருவடித் தாமரை
இருக்குமிடமான
மதீயே — என்னுடைய
மநஸி — மனத்தில்
ஸ்திதிம் — இருத்தலை
பரிஹர — விட்டுவிடு.

ஹரநயந-க்ருஸாநுநா — சிவனின்
கண்ணாகிய அக்னியினால்,
க்ருஸோஸி — அழிந்திருக்கிறாய்.
முராரே — முராரியான
விஷ்ணுவினுடைய
சக்ரபராக்ரமம் — சக்கராயுதத்தின்
பராக்ரமத்தை
ந ஸ்மரஸி — ஞாபகப்படுத்திக்
கொள்ளவில்லையா?

கருத்துரை

மன்மதனே; முகுந்தனின் திருவடிகள் வசிக்கும் என் மனதில் நீ இருப்பதை நீக்கி விடு. நீ (இதற்குமுன்) சிவபெருமானின் கண்ணாகிய நெருப்பினால் அடிபட்டு இளைத்திருக்கிறாய். முராரியின் சக்கரத்திற்குள்ள பராக்ரமத்தை மறந்துவிட்டாயா?

நாக்கே, நாராயணனை நவில்வாயாக!

तत्त्वं ब्रुवाणानि परं परस्मात् मधु क्षरन्तीव सतां फलानि ।
प्रावर्तय प्राञ्जलिरस्मि जिह्वे नामानि नारायणगोचराणि ॥ ३० ॥

தத்த்வம் ப்ருவாணாநி பரம் பரஸ்மாத்
மது க்ஷரந்தீவ ஸதாம் பலாநி ।
ப்ராவர்த்தய ப்ராஞ்ஜலிரஸ்மி ஜிஹ்வே
நாமாநி நாராயணகோசராணி ॥ 30 ॥

பதவுரை

ஜிஹ்வே — ஓ நாக்கே
ப்ராஞ்ஜலி: — கை கூப்பியவகை
அஸ்மி — இருக்கிறேன்
பரஸ்மாத் — உயர்ந்ததைக்
காட்டிலும்
பரம் — உயர்ந்ததும்
தத்வம் — உண்மைப்பொருளை
ப்ருவாணாநி — கூறுபவையும்

மது — தேனை
க்ஷரந்தீவ — பொழிபவைபோல்
உள்ளவையும்
ஸதாம் — நல்லவர்களின்
பலாநி — பயன்களாகவும் உள்ள
நாராயணகோசராணி — நாராயணனைக்
குறிக்கும்
நாமாநி — நாமங்களை
ப்ராவர்த்தய — ஜபம் செய்.

கருத்துரை

நாக்கே, நான் உன்னை வணங்குகிறேன். நாராயணனைக் குறிக்கும் நாமங்களையே சொல்லிக்கொண்டிரு. அவை உயர்ந்தவைகளில் உயர்ந்ததான உண்மைப் பொருளைக் கூறுபவை; தேன் பொழிபவைப் போன்றவை; நல்லோர்கள் விரும்பும் பலன்களும் அவையே.

மற்ற மருந்துகளை அகற்று!

इदं शरीरं परिणामपेशलं पतत्यवश्यं ह्यथसन्धिजर्जरम् ।
किमौषधैः क्लिशयसि मूढ दुर्मते निरामयं कृष्णरसायनं पिब ॥ ३१ ॥

இதம் ஸரீரம் பரிணாம-பேஸலம்
பதத்யவஸ்யம் ஸ்தல-ஸந்தி-ஜர்ஜரம் ।
கிமௌஷதே: க்லிஸ்யஸி மூட துர்மதே
நிராமயம் க்ருஷ்ண-ரஸாயநம் பிப ॥ 31 ॥

பதவுரை

இதம் — இந்த	துர்மதே — துர்புத்தியே,
ஸரீரம் — உடலானது	ஒளஷதே — மருந்துகளால்
பரிணாம-பேஸலம் — முதிர்ச்சியால்	கிம் — ஏன்
இளைத்ததாகி	க்லிஸ்யஸி — சிரமமப்படுகிறாய்.
ஸ்தல-ஸந்தி ஜர்ஜரம் — பூட்டுக்கள்	நிராமயம் — தீமையற்றதான
தளர்ந்து போய்	க்ருஷ்ணரஸாயநம் — கிருஷ்ணன்
அவஸ்யம் — நிச்சயமாக	என்னும் ரஸாயனத்தை
பததி — விழுப்போகிறது.	பிப — குடிப்பாயாக.
ஹே மூட — ஓ மூடனே,	

கருத்துரை

ஓ மூடனே, இந்த உடல் முதிர்ச்சியடைந்து இளைத்ததாகி, பூட்டுக்கள் தளர்ந்துபோய் நிச்சயமாக அழிந்துவிடப்போகிறது. ஆகவே, இந்த உடலைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பற்பல மருந்துகளை அருந்த வேண்டியதில்லை. ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் என்னும் நாமத்தை உச்சரித்தலாகிய மிக்க உயர்ந்த மருந்தைப் பானம் செய்வாயாக.

நான் உன்னை அறிந்த வகை
 दारा वाराकरवरसुता ते तनूजो विरिञ्चिः
 स्तोता वेदस्तव सुरगणो भृत्यवर्गः प्रसादः ।
 मुक्तिर्माया जगदविकलं तावकी देवकी ते
 माता मित्रं वलरिपुसुतस्त्वय्यतोऽन्यन्न जाने ॥ ३२ ॥

தாரா வாராகர-வரஸுதா தே தநூஜோ விரிஞ்சி:
 ஸ்தோதா வேதஸ்தவ ஸுரகணோ ப்ருத்யவர்க்க: ப்ரஸாத: ।
 முக்திர் மாயா ஜகதவிகலம் தாவகி தேவகி தே
 மாதா மித்ரம் வலரிபுஸுதஸ்-த்வய்யதேந்யந்ந ஜானே ॥ 32 ॥

பதவுரை

தே — உன்னுடைய
 தாரா: — பத்தினி
 வாராகராவரஸுதா — பாற்கடலின்
 திருமகள் (லக்ஷ்மி)
 தநூஜ: — தனயன்
 விரிஞ்சி: — பிரம்மா
 ஸ்தோதா — துதிப்பது
 வேத: — வேதம்
 ப்ருத்யவர்க்க: — பணிபுரிவோர்
 ஸுரகண: — தேவர்கூட்டம்
 ப்ரஸாத: — அநுக்ரஹம்
 முக்தி: — மோக்ஷம்

மாயா — மாயை
 அவிகலம் ஜகத் — எல்லா உலகமும்
 தாவகி — உன்னுடைய
 மாதா — தாய்
 தேவகி — தேவகி தேவி
 மித்ரம் — நண்பன்
 வலரிபுஸுத: — இந்திரன் மகளுள்
 அர்ஜுனன்
 த்வயி — உன்னிடத்தில்
 அத: — இதைக்காட்டிலும்
 அந்யத் — மற்றொன்றை
 ந ஜானே — நான் அறியேன்

கருத்துரை

பகவானே! உன் மனைவி மஹாலக்ஷ்மி; மகன் பிரம்மன்; துதிப்பது வேதம்; பணியாட்கள் தேவர்; நீ அளிக்கும் பயனே மோக்ஷம்; மாயையே உலகம்; உன் தாய் தேவகி; நண்பன் அர்ஜுனன். இந்தச் சிறந்த அம்சங்களைக் காட்டிலும் வேறொன்றும் உன்னைப் பற்றி நான் அறியேன்.

தாமரைமே லயனவனைப் படைத்தவனே, தசரதன்றன் மாமதலாய்! மைதிலிதன் மணவாளா, வண்டினங்கள் காமரங்க விசைபாடும் கணபுரத்தென் கருமணியே, ஏமருவும் சிலைவலவா! இராகவனே! தாலேலோ.

— பெருமான் திருமொழி 8-4

எல்லா வேற்றுமைகளிலும் 'க்ருஷ்ண' என்னும் சொல்

कृष्णो रक्षतु नो जगत्त्रयगुरुः कृष्णं नमस्याम्यहं
 कृष्णोनामरशत्रवो विनिहताः कृष्णाय तुभ्यं नमः ।
 कृष्णादेव समुत्थितं जगदिदं कृष्णस्य दासोऽस्म्यहं
 कृष्णो तिष्ठति सर्वमेतदखिलं हे कृष्ण रक्षस्व माम्

॥ ३३ ॥

க்ருஷ்ணே ரக்ஷது நோ ஜகத்த்ரயகுரு: க்ருஷ்ணம் நமஸ்யாம்யஹம்
 க்ருஷ்ணேநாமரஸத்ரவோ விநிஹதா: க்ருஷ்ணாய துப்யம் நம: ।
 க்ருஷ்ணாதேவ ஸமுத்திதம் ஜகதிதம் க்ருஷ்ணஸ்ய தாஸோஸம்யஹம்
 க்ருஷ்ணே திஷ்டதி ஸர்வமேததகிலம் ஹே க்ருஷ்ண! ரக்ஷஸ்வ மாம்

॥ 33 ॥

பதவுரை

ஜகத்த்ரயகுரு: — மூவுலகுக்கும்

பெரியோனான

க்ருஷ்ணா: — கிருஷ்ணன்

ந: — நம்மை

ரக்ஷது — ரக்ஷிக்கட்டும்

அஹம் — நான்

க்ருஷ்ணம் — கிருஷ்ணனை

நமஸ்யாமி — வணங்குகிறேன்

க்ருஷ்ணேந — கிருஷ்ணனால்

அமரஸத்ரவா — தேவரின்

பகைவர்கள்

விநிஹதா: — கொல்லப்பட்டனர்

க்ருஷ்ணாய — கிருஷ்ணனான

துப்யம் — உனக்காக

நம: — நமஸ்காரம்

இதம் — இந்த

ஜகத் — உலகம்

க்ருஷ்ணாதேவ —

கிருஷ்ணனிடமிருந்து

ஸமுத்திதம் — தோன்றியது

அஹம் — நான்

க்ருஷ்ணஸ்ய — கிருஷ்ணனின்

தாஸ: — தாஸன்

ஏதத் அகிலம் — இது எல்லாம்

க்ருஷ்ணே — கிருஷ்ணனிடத்தில்

திஷ்டதி — நிலைபெற்றிருக்கிறது

ஹே க்ருஷ்ண! — ஹே கிருஷ்ணனே

மாம் — என்னை

ரக்ஷஸ்வ — காப்பாற்று

கருத்துரை

மூவுலகநாதனான கிருஷ்ணன் நம்மை ரக்ஷிக்கட்டும்; கிருஷ்ணனை வணங்குகிறேன். கிருஷ்ணனால் தேவர்களின் பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டனர்; இந்த உலகம் கிருஷ்ணனிடமிருந்தே தோன்றியது; நான் கிருஷ்ணனின் தாஸன். எல்லாம் கிருஷ்ணனிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. ஹே கிருஷ்ண! என்னைக் காப்பாற்று.

என்னைக் கரையேற்று

तत्त्वं प्रसीद भगवन् कुरु मय्यनाथे
विष्णो कृपां परमकारुणिकः किल त्वम् ।
संसारसागरनिमग्नमनन्त दीन-
मुखर्तुमर्हसि हरे पुरुषोत्तमोऽसि

॥ ३४ ॥

தத்த்வம் ப்ரஸீத பகவந்! குரு மய்யநாதே
விஷ்ணோ! க்ருபாம் பரமகாருணிக: கில த்வம் ।
ஸம்ஸார-ஸாகர-நிமக்ந-மநந்த தீநம்
உத்தர்த்துமர்ஹஸி ஹரே! புருஷோத்தமோஸி

॥ 34 ॥

பதவுரை

(ஹே) பகவந் — ஹே பகவானே	கில — அன்றே.
விஷ்ணோ — விஷ்ணுவே!	தத் — அப்படிப்பட்ட
அநந்த — முடிவில்லாதவனே!	த்வம் — நீ
ஹரே — ஹரியே	ப்ரஸீத — அருள்புரிவாயாக
த்வம் — நீ	ஸம்ஸாரஸாகர-நிமக்நம் —
புருஷோத்தம: — புருஷர்களில்	பிறவிக்கடலில் மூழ்கியவனும்
சிறந்தவனாகவும்	தீநம் — ஏழையுமான
பரமகாருணிக: — கருணை	(மாம்) — என்னை
மிக்கவனாகவும்	உத்தர்த்தும் — கரையேற்றுவதற்கு
அஸி — இருக்கிரய்	அர்ஹஸி — தகுந்தவனாக
	இருக்கிரய்

கருத்துரை

ஹே விஷ்ணுபகவானே! முடிவில்லாத ஹரியே! நீ புருஷோத்தமன்; கருணையுள்ளம் படைத்தவன்; ஆகவே, என்மீது அருள்புரிய வேண்டும். இந்த ஏழையான நான் பிறவிக்கடலில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிறேன். என்னைக் கரையேற்ற வேண்டும்.

எப்பொழுதும் நாராயணனே

नमामि नारायणपादपङ्कजं
करोमि नारायणपूजनं सदा ।
वदामि नारायणनाम निर्मलं
स्मरामि नारायण-तत्त्वमव्ययम्

॥ ३५ ॥

நமாமி நாராயண-பாதபங்கஜம்
கரோமி நாராயண-பூஜநம் ஸதா ।
வதாமி நாராயண-நாம நிர்மலம்
ஸ்மராமி நாராயண-தத்வமவ்யயம்

॥ 35 ॥

பதவுரை

ஸதா — எப்பொழுதும்
நாராயண பாத பங்கஜம் —
நாராயணனின் திருவடித்
தாமரைகளை
நமாமி — வணங்குகிறேன்
நாராயணபூஜநம் — நாராயணனின்
பூஜையை
கரோமி — செய்கிறேன்
நிர்மலம் — சுத்தமான

நாராயண நாம — நாராயணன்
நாமத்தை
வதாமி — சொல்லுகிறேன்
அவ்யயம் — அழிவற்றதான
நாராயணத்தவம் —
நாராயணனென்னும் உண்மைப்
பொருளை
ஸ்மராமி — நினைக்கிறேன்

கருத்துரை

நான் எப்பொழுதும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளையே
வணங்குகிறேன்; அவன் பூஜையையே செய்கிறேன். அவன்
திருநாமத்தையே ஜபிக்கிறேன். நாராயணன் என்னும் தத்துவப்
பொருளையே ஸ்மரித்து வருகிறேன்.

பகவந்நாமஜபம் செய்யுங்கள்

श्रीनाथ नारायण वासुदेव
श्रीकृष्ण भक्तप्रिय चक्रपाणे ।
श्रीपद्मनाभाच्युत कैटभारे
श्रीराम पद्माक्ष हरे मुरारे

॥ ३६ ॥

ஸ்ரீநாத நாராயண வாஸுதேவ
ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பக்தப்ரிய சக்ரபானே ।
ஸ்ரீ பத்மநாபாச்ச்யுத கைடபாரே
ஸ்ரீராம பத்மாக்ஷ ஹரே முராரே

॥ 36 ॥

பதவுரை

ஸ்ரீநாத — லக்ஷ்மீ பதியே
நாராயண — நாராயணனே!
வாஸுதேவ! — வஸுதேவ
குமாரனே!
ஸ்ரீக்ருஷ்ண — கண்ணபிரானே!
பக்தப்ரிய — பக்தர்களின்
அன்பனே!
சக்ரபானே — சக்கரத்தைக் கையில்
ஏந்துபவனே!

ஸ்ரீ பத்மநாப — பத்மநாபனே!
அச்ச்யுத — அச்சுதனே!
கைடபாரே — கைடபனே
அழித்தவனே!
ஸ்ரீராம — ஸ்ரீ ராம!
பத்மாக்ஷ — தாமரைக் கண்ணனே!
ஹரே — ஹரியே
முராரே — முராரியே.

கருத்துரை

(இந்த சுலோகத்தாலும், அடுத்த சுலோகத்தாலும், பகவானுடைய நாமங்கள் பலவற்றை எடுத்துக் கூறுகிறார்.)

லக்ஷ்மீபதி, நாராயணன், வாஸுதேவன், ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், பக்தப்ரியன், சக்ரபானி, ஸ்ரீபத்மநாபன், அச்ச்யுதன், கைடபாரி, ஸ்ரீராமன், பத்மாக்ஷன், ஹரி, முராரி, என்பவைகளை எவனும் சொல்வதில்லையே! (அடுத்த சுலோகத்துடன் சேர்த்துப் பொருள்)

செடியாய வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே,
நெடியானே! வேங்கடவா! நின்கோயிலின் வாசல்
அடியாரும் வானவரு மரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்,
படியாய்க் கிடந்துன் பவளவாய் காண்பேனே.

— பெருமாள் திருமொழி 4-9

ஐயோ! ஆண்டவனை மறந்தீர்கள்!

अनन्त वैकुण्ठ मुकुन्द कृष्ण
गोविन्द दामोदर माधवेति ।
वक्तुं समर्थोऽपि न वक्ति कश्चित्
अहो जनानां व्यसनाभिमुख्यम्

॥ ३७ ॥

அநந்த வைகுண்ட முகுந்த க்ருஷ்ண
கோவிந்த தாமோதர மாதவேதி ।
வக்தும் ஸமர்த்தோபி ந வக்தி கஸ்சித்
அஹோ ஜநாநாம் வ்யஸநாபிமுக்யம்

॥ 37 ॥

பதவுரை

அநந்த — முடிவற்றவனே!
வைகுண்ட — வைகுந்தத்
தலைவனே!

முகுந்த — முகுந்தனே!
க்ருஷ்ண — கண்ணனே!
கோவிந்த — ஆநிறை காத்தவனே!
தாமோதர — யசோதையால்
வயிற்றில் கயிற்றால் கட்டப்
பட்டவனே!

மாதவ — திருமகள் கேள்வனே!

இதி — என்று

வக்தும் — சொல்வதற்கு
ஸமர்த்தோபி — ஸாமர்த்யம்
உள்ளவனாக இருந்தும்
கஸ்சித் — ஒருவனும்
ந வக்தி — சொல்வதில்லை
ஜநாநாம் — மக்களுடைய
வ்யஸநாபிமுக்யம் — உலக
துக்கங்களின் மீது சார்ந்திருத்தல்
அஹோ — வியப்புக்குரியதாக
உள்ளது.

கருத்துரை

அனந்தா, வைகுந்தா, முகுந்தா, க்ருஷ்ணா, கோவிந்தா, தமோதரா, மாதவா என்னும் பகவானுடைய நாமங்களைச் சொல்லும் திறமையிருந்தும் மக்கள் உலக துக்கங்களிலேயே ஊன்றிப்போய் விட்டனரே! என்ன அநியாயம்! என்ன ஆச்சரியம்!

முக்தியளிக்கும் உத்தமன்

ध्यायन्ति ये विष्णुमनन्तमव्ययं
हृत्पद्ममध्ये सततं व्यवस्थितम् ।

समाहितानां सतताभयप्रदं

ते यान्ति सिद्धिं परमाञ्च वैष्णवीम्

॥ ३८ ॥

த்யாயந்தி யே விஷ்ணுமநந்தமவ்யயம்

ஹ்ருத்பத்ம-மத்யே ஸததம் வ்யவஸ்திதம் ।

ஸமாஹிதாநாம் ஸததாபயப்ரதம்

தே யாந்தி ஸித்திம் பரமாஞ்ச வைஷ்ணவீம்

॥ 38 ॥

பதவுரை

யே — எவர்கள்

அநந்தம் — முடிவில்லாதவரும்

ஹ்ருத்பத்மமத்யே — இதயக்

கமலத்தின் நடுவில்

ஸததம் — எப்பொழுதும்

வ்யவஸ்திதம் — நிலையாக

இருப்பவரும்

ஸமாஹிதாநாம் — புலன்களை

அடக்கியவருக்கு

ஸததாபயப்ரதம் — எப்பொழுதும்

அபயமளிப்பவருமான

விஷ்ணும் — விஷ்ணுவை

த்யாயந்தி — த்யானம்

செய்கிறார்களோ

தே — அவர்கள்

பரமாம் — மிக்க உயர்ந்ததும்

ஸாஸ்வதீம் — நிலையானதுமான

வைஷ்ணவீம் — விஷ்ணு

சம்பந்தமான

ஸித்திம் — மோகூ நிலையை

யாந்தி — அடைவார்கள்.

கருத்துரை

ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு முடிவில்லாதவர்; அழிவில்லாதவர்; எப்பொழுதும் மனதில் குடிகொண்டிருப்பவர்; தன் பக்தர்களுக்கு எப்பொழுதும் அபயமளிப்பவர்; அத்தகைய மஹாவிஷ்ணுவை தியானம் செய்பவர்கள் உயர்ந்த லோகமான ஸ்ரீ வைகுந்தத்தைச் சேருவார்கள்.

பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டவன்

धीरसागर-तरङ्गशीकराऽऽसार-तारकित-चारुमूर्त्ये ।
भोगिभोग-शयनीयशायिने माधवाय मधुविद्विषे नमः

॥ ३९ ॥

கீரஸாகர-தரங்க-ஸீகரா஽ ஸார-

தாரகித-சாரு-மூர்த்தயே ।

போகிபோக-ஸயநீய-ஸாயிநே

மாதவாய மதுவித்விஷே நமः

॥ 39 ॥

பதவுரை

கீரஸாகர-தரங்க-ஸீகரா-ஸார-

தாரகித-சாரு- மூர்த்தயே —

பாற்கடலின் அலைத்துளிகளால்

நகுத்திரமுள்ளது போல்

செய்யப்பட்ட அழகிய திருமேனி

படைத்தவரும்

போகி-போக-ஸயநீய- ஸாயிநே —

ஆதிசேஷனின் மேனியாகிய -

படுக்கையில் - படுப்பவரும்

மது-வித்விஷே — மதுவென்னும்

அரக்களை அழித்தவருமான

மாதவாய — ஸ்ரீ லக்ஷ்மீபதியான

நாராயணனுக்கு

நமः — நமஸ்காரம்

கருத்துரை

ஸ்ரீமந்நாராயணன் பாற்கடலில், ஆதிசேஷனுடைய திருமேனியாகிய படுக்கையில் பள்ளிகொண்டிருக்கிறார். அவருடைய திருமேனிமீது பாற்கடலின் அலைத்துளிகள் வெள்ளை வெளேரென்று ஆகாயத்தில் நகுத்திரங்கள் போல் பிரகாசிக்கின்றன. அத்தகைய ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம்.

இது குலசேகரனின் படைப்பு

यस्य प्रियौ श्रुतिधरौ कविलोकवीरौ
मित्रे द्विजन्मवर-पारशवावभूताम् ।
तेनाम्बुजाक्ष-चरणाम्बुज-घट्टपदेन
राज्ञा कृता कृतिरियं कुलशेखरेण

॥ ४० ॥

யஸ்ய ப்ரியௌ ஸ்ருதிதரௌ கவிலோகவீரௌ
மித்ரே த்விஜந்மவர-பாரசவா-வபூதாம் ।
தேநாம்புஜாக்ஷ-சரணம்புஜ-ஷட்பதேந
ராஜ்ஞா க்ருதா க்ருதிரியம் குலசேகரேண

॥ 40 ॥

பதவுரை

யஸ்ய — எவருக்கு
ப்ரியௌ — அன்பர்களும்
ஸ்ருதிதரௌ — கேள்விஞான
முள்ளவர்களும்
கவிலோக-வீரௌ — கவிகளில்
சிறந்தவர்களும், வீரர்களுமான
த்விஜந்மவர-பாரசவௌ —
முறையே அந்தண-மிஸ்ர
வர்ணங்களில் பிறந்தவர்களான
மித்ரே — இருநண்பர்கள்
அபூதாம் — இருந்தார்களோ

அம்புஜாக்ஷ-சரணம்புஜ- ஷட்பதேந
— தாமரைக் கண்ணனின் திருவடித்
தாமரைகளில் வண்டு
போன்றவரான
தேந — அந்த
குலசேகரேண — குலசேகரர் என்ற
ராஜ்ஞா — அரசரால்
இயம் — இந்த
க்ருதி: — ஸ்தோத்ரப்படைப்பு
க்ருதா — செய்யப்பட்டது.

கருத்துரை

தாமரைக் கண்ணான எம்பெருமானின் தாமரைத்தாள்கள் மீது பக்தி
கொண்ட எந்த குலசேகர மன்னனுக்கு கேள்வி ஞானமுள்ளவர்களும்,
கவிகளில் சிறந்தவர்களும் வீரர்களுமான இரு நண்பர்கள் முறையே
அந்தண குலத்திலும், மிஸ்ர வர்ணத்திலும் பிறந்தவர்களும் இருந்தனரோ,
அந்த குலசேகர மன்னனால் இந்த ஸ்தோத்ரம் இயற்றப்பட்டது.

முற்றும்

ஸ்ரீ :

லிப்கோவின் ஸர்வஸித்தி நல்கும்
ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரங்கள்
(மூலம் தமிழில்)

	ரூ. காசு		ரூ. காசு
1. ஸ்ரீ விஷ்ணு	ரூ. 8.00	17. ஸ்ரீ அந்நபூர்ணா	ரூ. 5.00
2. ஸ்ரீ லலிதா	ரூ. 8.00	18. ஸ்ரீ காயத்ரீ	ரூ. 5.00
3. ஸ்ரீ தூர்கா	ரூ. 5.00	19.	
4. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ	ரூ. 7.00	20.	
5. ஸ்ரீ ஸரஸ்வதீ	ரூ. 8.00	21. ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி	ரூ. 5.00
6. ஸ்ரீ சாகம்பரீ	ரூ. 8.00	22.	
7. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹர்	ரூ. 10.00	23. ஸ்ரீ ஸூர்யன்	ரூ. 8.00
8. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவர்	ரூ. 10.00	24. ஸ்ரீ சாஸ்தா	ரூ. 8.00
9. ஸ்ரீ ராமர்	ரூ. 5.00	25.	
10. ஸ்ரீ ஹநுமார்	ரூ. 7.00	26.	
11. ஸ்ரீ வேங்கடேசர்	ரூ. 5.00	27.	
12. ஸ்ரீ ஸுதர்சநர்	ரூ. 5.00	28.	
13. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்	ரூ. 5.00	29.	
14. ஸ்ரீ கணபதி	ரூ. 8.00	30. ஸ்ரீ ராகவேந்த்ரர்	ரூ. 5.00
15. ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர்	ரூ. 5.00	31. ஸ்ரீ மஹா ம்ருத்யுஞ்ஜயர்	ரூ. 4.00
16. ஸ்ரீ சிவன்	ரூ. 8.00	32. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீவராஹர்	ரூ. 10.00

லிப்கோவின் பிற வெளியீடுகள்

	ரூ. காசு
நவக்ரஹ கேஷத்ர புராணம்	25.00
விரத பூஜா விதாநம் (36 விரத பூஜைகள்)	35.00
அபிராமி அந்தாதி - மூலமும் உரையும்	15.00
ஸௌந்தர்யலஹரீ-ஸம்ஸ்க்ருத, தமிழ் மூலம்; உரை	15.00
ஸகல கார்யஸித்தியும் ஸ்ரீ தேவீ பாகவதமும்	20.00
பெரிய புராணம் (கதைச் சுருக்கம்)	8.00
திருவிளையாடற் புராணம் (கதைச் சுருக்கம்)	8.00
ஸ்ரீ ஸத்யநாராயண வ்ரதம்	15.00

பதிப்பகத்தார்
லிப்கோ பப்ளிஷர்ஸ் (பி.) லிட்.

36, வடக்கு சாலை, மேற்கு C.I.T. நகர்,
சென்னை-600 035.

<http://www.radhekrishnasatsangam.com>

<https://m.facebook.com/gopalavallidasan>

<https://www.youtube.com/user/gurujiamma>

For whatsapp broadcast send message to 7010888236

